

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 februarie 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 852 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, precum și a prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare	2-4	50.	— Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia cu privire la eliminarea obligativității vizelor pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, semnat la New York la 24 septembrie 2015	9
Decizia nr. 867 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), raportate la cele ale alin. (3), precum și ale alin. (4) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	4-6	Acord	între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia cu privire la eliminarea obligativității vizelor pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu	9-10
Decizia nr. 890 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	7-8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.934/2015.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Parcului Național Ceahlău	11
		795.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (311) „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”	12-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 852**

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, precum și a prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, precum și a prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, excepție ridicată de Gabriel Darie Aculov în Dosarul nr. 860/62/2015 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 931D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Secretariatul de Stat pentru Recunoașterea Meritelor Luptătorilor împotriva Regimului Comunist instaurat în România, consilierul juridic Athena Piceava, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți și autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul consilierului juridic prezent, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 88/2013.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, și invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 30 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 860/62/2015, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, precum și a prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză având ca obiect asigurări sociale.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, Guvernul României a dispus neacordarea, pentru anul 2012, a indemnizației stabilite prin art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, iar în temeiul art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, măsura neacordării acestei indemnizații s-a prelungit și pentru anul 2014.

8. Așa fiind, autorul excepției consideră că această reglementare este în contradicție cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituția României, potrivit cărora „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”, deoarece „sistază necondiționat plata indemnizațiilor.”

9. De asemenea, apreciază că s-a realizat o aplicare discriminatorie a prevederilor legale care dau dreptul titularilor la încasarea acestor indemnizații, în sensul că luptătorii, urmașii și rudele celor decedați au primit indemnizația în perioada 2010—2014, în timp ce pensionarii au primit un coeficient de 0,6.

10. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prin edictarea Legii nr. 341/2004, în temeiul căreia sunt acordate mai multe drepturi, printre care și indemnizațiile reparatorii, legiuitorul a urmărit recompensarea urmașilor eroilor martiri și luptătorilor participanți la acțiunile desfășurate în cadrul revoluției din decembrie 1989. Rațiunea care a stat la baza acordării acestei indemnizații reparatorii o reprezintă recunoștința statului față de participanții la revoluție, față de care instaurarea democrației nu ar fi fost posibilă. Așadar, instanța de judecată consideră că această indemnizație nu are o bază contributivă, nu este un venit salarial, astfel încât suspendarea plății acestei indemnizații nu intră în contradicție cu dispozițiile art. 44 din Constituție și, respectiv, cu art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește pretinsa discriminare instituită prin reglementarea criticată, instanța reține că nu poate fi primită o asemenea critică, având în vedere faptul

că suspendarea plății indemnizației menționate a operat față de toți beneficiarii săi.

11. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției de neconstituționalitate, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/199, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Aceste prevederi au următorul conținut: *„Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*

Art. 18. — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Constituie, de asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate și prevederile art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, potrivit căroră *„Prevederile art. 18 și 19 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2014.”*

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin principiului nediscriminării și dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare.

17. Astfel, prin Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013, Decizia nr. 220 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 2 iunie 2014, sau Decizia nr. 171 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 352 din 21 mai 2015, Curtea a statuat că prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

18. De asemenea, și în ceea ce privește art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014, Decizia nr. 483 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 17 noiembrie 2014, și Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015, statuând că aceste prevederi sunt constituționale.

19. Astfel, Curtea a reținut că prin prevederile de lege criticate s-a suspendat plata indemnizațiilor lunare reparatorii prevăzute de art. 4 alin. 4) din Legea nr. 341/2004, după cum urmează:

— În anul 2012, potrivit art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011 de aprobare a acestei ordonanțe de urgență, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011;

— În anul 2013, potrivit art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012;

— În anul 2014, potrivit art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013.

20. În contextul criticilor formulate și în prezenta cauză, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece prin prevederile de lege criticate se instituie un tratament egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, aplicându-se în mod nediscriminatoriu tuturor beneficiarilor indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, și anume persoanelor care dețin titlul prevăzut de art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, de *„Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”*, precum și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neîmputabile lor.

21. Curtea a reținut, totodată, că nu poate fi primită nici critica potrivit căreia sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 44, „deoarece acordarea indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 nu constituie, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului, astfel că nu se poate vorbi despre existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989. Acordarea indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 este supusă practic condiției ca statul să dispună de resursele financiare pentru a putea acorda și alte drepturi pecuniare față de cele pe care Constituția le nominalizează în mod expres.”

22. Curtea a constatat, de asemenea, că, „deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în

acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989”.

23. Curtea a subliniat și faptul că, „referindu-se la anumite drepturi de natură bănească acordate angajaților”, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atât timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare” (Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, paragraful 23). Prin aceeași hotărâre, Curtea de la Strasbourg a considerat că refuzul autorităților de a acorda drepturile bănești pretinse ca urmare a intervenirii unei legi care suspendă aceste drepturi nu contravenea dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, Curtea a constatat că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dreptului de proprietate.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. În fine, Curtea reține că începând cu luna ianuarie 2015, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, și Ordonanței Guvernului nr. 1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, s-au modificat prevederile art. 3 și art. 4 din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri (introducându-se un nou titlu, Luptător cu Rol Determinant), iar noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară începând cu anul 2015.

26. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Darie Aculov în Dosarul nr. 860/62/2015 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și constată că prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, precum și cele ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 867

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), raportate la cele ale alin. (3), precum și ale alin. (4) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Raluca Deniza Bejan în Dosarul nr. 5.821/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 844D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 noiembrie 2015, în prezența autoarei excepției de neconstituționalitate și

cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 10 decembrie 2015, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 1.160 din 24 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.821/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Raluca Deniza Bejan într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei rezoluții a Inspecției Judiciare, cuprinzând propunerea adresată ministrului justiției de clasare a sesizării înaintate de către aceasta în temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că rezoluția Inspecției Judiciare cuprinzând verificarea prealabilă și propunerea de clasare a sesizării formulate conform art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 nu poate fi atacată în justiție, contrar art. 21 din Constituție. De asemenea, în cazul în care ministrul justiției dispune clasarea lucrării, acesta ar trebui să emită un act administrativ motivat care să poată fi atacat în justiție.

5. Se mai arată că instituirea unei verificări prealabile pentru declanșarea cercetării disciplinare prealabile este o măsură exagerată și păguboasă atât timp cât nu reprezintă nicio garanție de transparență și contradictorialitate. Prin formularea folosită, ea poate fi ușor confundată cu cercetarea disciplinară prealabilă și creează un regim special de cercetare disciplinară în privința magistraților față de celelalte categorii de personal. Verificarea prealabilă este o noțiune insuficient concepută și descrisă, constituindu-se într-un obstacol în calea aflării adevărului. De aceea, era mai mult decât suficientă reglementarea doar a cercetării disciplinare prealabile ca procedură simplă, accesibilă și ușoară pentru accesul la procedura disciplinară a magistraților.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, menționând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la accesul liber la justiție (Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005). De asemenea, mai precizează că dispozițiile legale criticate sunt accesibile, precise și previzibile.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile autoarei excepției de neconstituționalitate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care au următorul cuprins:

„(3) Aspectele semnalate potrivit alin. (1) și (2) sunt supuse unei verificări prealabile efectuate de inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare, în cadrul căreia se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Verificările se efectuează în termen de cel mult 45 de zile de la data solicitării formulate de titularul acțiunii disciplinare potrivit alin. (1) sau de la data sesizării Inspecției Judiciare potrivit alin. (2). Inspectorul-șef poate dispune prelungirea termenului de efectuare a verificării prealabile, cu cel mult 45 de zile, dacă există motive întemeiate care justifică această măsură.”

11. Curtea reține că verificarea prealabilă a fost efectuată de Inspecția Judiciară ca urmare a unei sesizări formulate de ministrul justiției în temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, potrivit căruia: „(1) În cazurile în care ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt titulari ai acțiunii disciplinare, aceștia pot sesiza Inspecția Judiciară în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori.” În consecință, Curtea, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și obiectul cauzei deduse judecării instanței de fond, constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (3), raportate la cele ale alin. (1) al aceluiași articol, precum și ale alin. (4) lit. a) din Legea nr. 317/2004, acest din urmă text având următorul cuprins: „(4) Dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare:

a) inspectorul judiciar transmite, în termen de cel mult 10 zile de la finalizarea acestora, ministrului justiției, președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție o propunere de clasare, dacă Inspecția Judiciară a fost sesizată în condițiile alin. (1).”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate invocă în susținerea acesteia dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 52 alin. (3) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 134 alin. (2) privind rolul Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că titulari ai acțiunii disciplinare în cazul abaterilor săvârșite de judecători, procurori și magistrați-asistenți sunt, pe de o parte, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție sau procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz [art. 45 alin. (1)], iar, pe de altă parte, Inspecția Judiciară [art. 45 alin. (2)], ambele categorii de titulari ai acțiunii disciplinare acționând din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane interesate. În ipoteza art. 45 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, aplicabilă în cauză, sesizarea formulată este supusă unei verificări prealabile de către Inspecția Judiciară. În situația în care aceasta constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, prin rezoluție, propune titularului acțiunii disciplinare de la art. 45 alin. (1) clasarea sesizării formulate. Titularul acțiunii are posibilitatea să claseze sesizarea, caz în care comunică rezultatul persoanei

care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare; să solicite completarea verificărilor prealabile efectuate sau să dispună începerea cercetării disciplinare prealabile. În situația în care Inspekția Judiciară constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, prin rezoluție, propune titularului acțiunii disciplinare de la art. 45 alin. (1) începerea cercetării disciplinare prealabile. Primind propunerea, titularul acțiunii disciplinare de la art. 45 alin. (1) poate dispune începerea cercetării disciplinare prealabile.

14. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că verificarea prealabilă a sesizării este o etapă premergătoare și distinctă de cercetarea disciplinară prealabilă. În această primă etapă „inspectorul judiciar face o cercetare a fondului sesizării pentru a constata dacă există sau nu indicii cu privire la săvârșirea unei abateri disciplinare” (Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, paragraful 34), examinând, așadar, existența elementelor de fapt/drept imputate judecătorului/procurorului. O asemenea etapă premergătoare cercetării disciplinare prealabile nu este *eo ipso* contrară art. 1 alin. (4) din Constituție, fiecare dintre puterile statului exercitându-și atribuții și competențe proprii. Aprecierile autoarei excepției de neconstituționalitate în sensul că nu trebuia reglementată o fază distinctă de verificare prealabilă a sesizării și că toate aspectele imputate judecătorului/procurorului ar trebui analizate în etapa cercetării disciplinare prealabile sunt chestiuni care țin de opțiunea legiuitorului, și nu antamează probleme de constituționalitate a legii.

15. Curtea, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, *precitată*, a constatat, în ipoteza art. 45 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 (așadar, în situația în care titular al acțiunii disciplinare este Inspekția Judiciară), neconstituționalitatea caracterului definitiv al rezoluției de clasare a Inspekției Judiciare motivată de inexistența indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare, dat fiind că Inspekția Judiciară realiza, în acea ipoteză normativă, o analiză asupra fondului sesizării și, în consecință, pronunța o soluție asupra fondului nesusceptibilă a fi supusă cenzurii instanțelor judecătorești. Ca urmare a deciziei Curții Constituționale, rezoluțiile de clasare date de Inspekția Judiciară în faza de verificare prealabilă a sesizării, motivate de inexistența indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare, pot fi atacate în instanță. În schimb, în ipoteza normativă a art. 45 alin. (3) raportat la alin. (1) al aceluiași articol, Curtea observă că rezoluția Inspekției Judiciare nu are caracter decizional, ci aceasta conține o propunere, în sens de recomandare, de care titularul acțiunii disciplinare poate sau nu ține cont. Ca atare, prin

rezoluția Inspekției Judiciare nici nu se clasează și nici nu se declanșează acțiunea disciplinară, ci doar se consemnează rezultatele verificărilor întreprinse cu privire la cele imputate judecătorului/procurorului și se propune o anumită soluție în considerarea situației de fapt/drept constatate; în consecință, rezoluția analizată este emisă în cursul procedurii verificării prealabile a sesizării și reprezintă, în realitate, un instrument de sprijin acordat titularilor acțiunii disciplinare în exercitarea competențelor lor legale. Întrucât „accesul liber la justiție se aplică numai cu privire la actele care produc efecte juridice în raport cu persoana vătămată” (Decizia nr. 194 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 16 martie 2009), rezultă că sfera de protecție a acestui drept fundamental nu vizează actele care cuprind doar dispoziții de propunere/recomandare. Așadar, textul constituțional al art. 21 nu este aplicabil în privința rezoluției prin care se propune clasarea.

16. De altfel, în același sens, Curtea, prin Decizia nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012, a statuat că posibilitatea ministrului justiției, a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a dispune începerea cercetării disciplinare prealabile, chiar și în ipoteza în care inspectorul judiciar a formulat o propunere de clasare, corespunde noului rol conferit acestor autorități și nu este de natură să aducă atingere autonomiei Inspekției Judiciare, ale cărei atribuții sunt de analiză, verificare și control în domeniile specifice de activitate, iar nu de substituție a celorlalți titulari ai acțiunii disciplinare. În absența unei puteri de decizie cu privire la începerea cercetării prealabile, după parcurgerea procedurii prevăzute de lege, respectiv după sesizarea Inspekției Judiciare și efectuarea de către aceasta a verificării prealabile, rolul noilor titulari ai acțiunii disciplinare ar fi pur formal.

17. Curtea mai reține că art. 52 alin. (3) din Constituție nu este aplicabil în cauză, acest text constituțional vizând răspunderea statului în situația erorilor judiciare, și nu răspunderea personală disciplinară a judecătorului/procurorului. De asemenea, reglementarea verificării prealabile nu încalcă rolul sau atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii, reglementate prin art. 134 alin. (2) din Constituție, Inspekția Judiciară fiind parte a acestei autorități [structură cu personalitate juridică în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 65 alin. (1) din Legea nr. 317/2004], cu competențe în cercetarea abaterilor disciplinare săvârșite de judecători/procurori.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Raluca Deniza Bejan în Dosarul nr. 5.821/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 45 alin. (1), raportate la cele ale alin. (3), precum și ale alin. (4) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 890

din 17 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, excepție ridicată de Societatea Carluk Trans Escav — S.R.L. din Oțelu Roșu în Dosarul nr. 3.887/208/2014* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 487D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că este respectat dreptul la un proces echitabil, întrucât textul de lege criticat se coroborează cu alte dispoziții legale, care prevăd examinarea de către instanțele de judecată a contestațiilor la executare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.887/208/2014*, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe**, excepție ridicată de Societatea Carluk Trans Escav — S.R.L. din Oțelu Roșu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva încheierii prin care Judecătoria Caransebeș a încuviințat o executare silită.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă principiul egalității în fața legii, întrucât creează creditorului mai multe drepturi decât debitorului. Aceasta, deoarece încheierea de admitere a

executării silite nu este supusă niciunei căi de atac, dar încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu apel de către creditor. Se nesocotește, de asemenea, dreptul de apărare al debitorului garantat și principiul egalității de arme între părți.

6. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că prevederile de lege criticate se coroborează cu cele ale art. 711 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Împotriva executării silite, a încheierilor date de executorul judecătoresc, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare*”. Arată că asigurarea legalității executării silite se realizează, în primul rând, prin intermediul contestației la executare, care este mijlocul specific executării silite, prin care părțile, direct interesate în raportul juridic de executare, precum și terții vătămați prin modul în care s-a realizat executarea silită pot obține anularea sau îndreptarea actelor de executare nelegale și, uneori, chiar lipsirea de efecte a titlului executoriu. Menționează, totodată, că prevederile art. 711 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 138/2014, stipulau că, după începerea executării silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale. Așadar, legiuitorul a instituit expres o cale de atac și împotriva încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014. Textul de lege criticat are următorul conținut:

„Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată exclusiv cu apel numai de creditor, în termen de 5 zile de la comunicare”. Deși, în prezent, textul de lege criticat are o formulare diferită, regăsindu-se la art. 666 alin. (6) din Codul de procedură civilă, Curtea urmează să examineze constituționalitatea prevederilor de lege în redactarea criticată de autorul excepției, acestea producând efecte în cauza în care a invocat-o, având în vedere că în baza acestora apelul său a fost respins ca inadmisibil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011).

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție — *Egalitatea în drepturi* și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — *Dreptul la un proces echitabil*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege ce formează obiectul acesteia au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin prisma aceluiași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 229 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014, paragraful 13, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate hotărî să nu supună regulilor de exercitare a căilor de atac anumite proceduri, în considerarea caracterului specific al acestora ori în vederea asigurării celerității procesului civil. Faptul că încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției, având în vedere prevederile art. 129 din Constituție care lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin dispozițiile de lege criticate.

13. Prin decizia menționată, Curtea a apreciat că rațiunea pentru care legiuitorul a înlăturat, atât pentru creditor, cât și

pentru debitor, calea de atac împotriva încheierii de încuviințare a cererii de executare silită este aceea a celerității ce se justifică în această etapă procesuală (paragraful 14). Astfel, creditorul este lipsit de interes să atace o hotărâre prin care i s-a admis cererea, iar debitorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile, în raport cu orice incident de executare silită, pe calea contestației la executare. De asemenea, Curtea a reținut că debitorul nu are interesul de a ataca încheierea de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, prin urmare nici nu a fost prevăzută pentru el calea de atac a apelului. În schimb, creditorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile prin exercitarea căii de atac a apelului, posibilitate pe care, în domeniul executării silite, debitorul o are asigurată prin dreptul de a formula contestații împotriva oricărui act de executare.

14. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare (paragraful 16).

15. Curtea observă, în același timp, că s-a mai pronunțat asupra soluției legislative cuprinse în textul de lege criticat în cauza de față, cuprinsă, într-o redactare similară, în Codul de procedură civilă anterior, constatând constituționalitatea acesteia (Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 28 octombrie 2011, sau Decizia nr. 1.065 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2013).

16. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței citate, soluția și considerentele care au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în cauza de față.

17. Totodată, Curtea observă că, în conformitate cu prevederile textului de lege supus controlului de constituționalitate, în redactarea criticată de autorul prezentei excepții, debitorul dispunea de posibilitatea legală de contestare a soluției de încuviințare a executării silite, în temeiul art. 711 alin. (3) din Codul de procedură civilă [actualmente, art. 712 alin. (3)], care stabilea că, după începerea executării silite, cei interesați sau vătâmați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Carluk Trans Escav — S.R.L. din Oțelu Roșu în Dosarul nr. 3.887/208/2014* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 665 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării acestora prin art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia cu privire la eliminarea obligativității vizelor pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, semnat la New York la 24 septembrie 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia cu privire la eliminarea obligativității vizelor pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu, semnat la New York la 24 septembrie 2015.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 10 februarie 2016.
Nr. 50.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia cu privire la eliminarea obligativității vizelor pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu

Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, denumite în continuare *părți contractante*, în dorința de a promova în continuare relațiile de prietenie dintre cele două state, pe bază de reciprocitate, prin facilitarea călătoriilor cetățenilor statelor părților contractante, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu pe teritoriul statelor lor,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

1. Cetățenii statului fiecărei părți contractante, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, pot intra, tranzita sau rămâne fără viză pe teritoriul statului celeilalte părți contractante pentru o perioadă care să nu depășească 30 (treizeci) de zile în oricare 180 (o sută optzeci) de zile.

2. De la data aplicării în totalitate a acquis-ului Schengen de către România, calculul perioadei pentru care cetățenii Republicii Indonezia au dreptul de a rămâne pe teritoriul României potrivit alineatului precedent se efectuează prin cumularea, în interiorul termenului de referință, a perioadelor de

ședere pe teritoriul României cu perioadele de ședere pe teritoriul oricărui stat care aplică în totalitate acquis-ul Schengen.

3. Primul alineat al articolului 1 al prezentului acord nu se aplică cetățenilor titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu ai fiecărei părți contractante, care intenționează să rămână pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, pentru o perioadă mai mare decât cea prevăzută în prezentul acord, sau care intenționează să se angajeze acolo. În aceste cazuri se obțin o viză de intrare și, ulterior, un document care atestă dreptul de ședere în conformitate cu prevederile legale naționale.

ARTICOLUL 2

Membrii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare ale statului fiecărei părți contractante pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, precum și membrii lor de familie, cu care gospodăresc împreună, ei înșiși titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, vor trebui să obțină viză de intrare de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale celeilalte părți contractante, înainte de sosire.

ARTICOLUL 3

Cetățenii statului fiecărei părți contractante, titulari de pașapoarte diplomatice și de serviciu valabile, cărora li se aplică prevederile prezentului acord, pot intra și ieși de pe teritoriul statului celeilalte părți contractante prin toate punctele de frontieră deschise traficului internațional de călători.

ARTICOLUL 4

1. Pașapoartele diplomatice și de serviciu ale cetățenilor Republicii Indonezia trebuie să fi fost eliberate în ultimii 10 ani și să fie valabile pentru o perioadă de cele puțin 3 luni de la data preconizată a plecării de pe teritoriul României.

2. Validitatea pașapoartelor diplomatice și de serviciu ale cetățenilor României va fi de cel puțin 6 luni de la data intrării pe teritoriul Republicii Indonezia.

ARTICOLUL 5

1. Prezentul acord nu îi scutește pe cetățenii statului fiecărei părți contractante de obligația de a respecta legile și reglementările celeilalte părți contractante privind intrarea, șederea și ieșirea străinilor.

2. Părțile contractante își rezervă dreptul de a nu permite intrarea sau de a scurta șederea persoanelor considerate indezirabile sau care ar putea pune în pericol ordinea publică, sănătatea publică sau securitatea națională.

ARTICOLUL 6

1. Părțile contractante vor face schimb de specimene ale pașapoartelor lor diplomatice și de serviciu, pe canale diplomatice, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de 30 (treizeci) de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. În cazul introducerii unor noi tipuri de pașapoarte diplomatice și de serviciu ori în cazul înlocuirii celor existente, părțile contractante vor face schimb de specimene, pe canale diplomatice, cu 30 de zile înainte de introducerea acestora.

3. Părțile contractante se vor informa reciproc despre orice modificare a legilor și reglementărilor lor naționale privind eliberarea pașapoartelor.

ARTICOLUL 7

1. Cetățenii statului fiecărei părți contractante care și-au pierdut/deteriorat pașapoartele valabile prevăzute la art. 1 al prezentului acord sau cărora le-au fost furate aceste documente în timpul șederii pe teritoriul statului celeilalte părți contractante vor informa despre aceasta autoritățile competente ale părții contractante respective.

2. Ei pot părăsi acel teritoriu pe baza documentelor valabile de identitate care le conferă dreptul de a trece frontiera, eliberate de o misiune diplomatică sau un oficiu consular al statului părții contractante ai căror cetățeni sunt, fără viză sau altă autorizație.

ARTICOLUL 8

Prezentul acord poate fi modificat cu consimțământul scris al părților contractante. Modificările vor intra în vigoare în conformitate cu articolul 12 alineatul 2.

ARTICOLUL 9

1. Fiecare parte contractantă poate suspenda temporar prezentul acord fie în totalitate, fie în parte, pentru motive de protecție a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale.

2. Decizia privind suspendarea va fi notificată celeilalte părți contractante pe canale diplomatice, nu mai târziu de 48 de ore înainte de intrarea sa în vigoare. Partea contractantă care a suspendat aplicarea prezentului acord va informa imediat cealaltă parte contractantă de îndată ce motivele suspendării au încetat să existe.

ARTICOLUL 10

Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord dacă notifică în scris cealaltă parte contractantă pe canale diplomatice. Prezentul acord va înceta să se mai aplice la 30 (treizeci) de zile de la primirea unei asemenea notificări de către cealaltă parte contractantă.

ARTICOLUL 11

Orice diferend sau conflict privind interpretarea sau aplicarea prevederilor prezentului acord vor fi soluționate amiabil prin consultări sau negocieri între părțile contractante.

ARTICOLUL 12

1. Prezentul acord se încheie pe durată nedeterminată.

2. Prezentul acord intră în vigoare la 30 (treizeci) de zile de la data primirii ultimei notificări prin care părțile contractante se informează reciproc, pe canale diplomatice, cu privire la îndeplinirea procedurilor prevăzute de legislațiile lor naționale pentru intrarea sa în vigoare.

Semnat la New York la 24 septembrie 2015, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, indoneziană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României
Bogdan Lucian Aurescu

Pentru Guvernul Republicii Indonezia
Retno L. P. Marsudi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Parcului Național Ceahlău

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 105.719/AC din 25 noiembrie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Neamț — Decizia etapei de încadrare nr. 5.136 din 7 octombrie 2013, Avizul Ministerului Culturii nr. 4.431 din 27 iulie 2015, Avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 211.228 din 20 octombrie 2015, Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 72.240 din 26 august 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 154.419/IM din 13 iulie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al Parcului Național Ceahlău, prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul Parcului Național Ceahlău, prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Iulian Jugan,
secretar de stat

București, 7 decembrie 2015.

Nr. 1.934.

---

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (311) „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”

În temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 alin. (6) și (8), al art. 324 alin. (10) și (11) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al pct. 104 alin. (2) din titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” al Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările ulterioare, precum și al art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului (311) „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”, cod: 14.13.01.02/c.a., prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Formularul menționat la art. 1 se completează și se depune conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de arhivare a formularului menționat la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată”

al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar referirile la Normele metodologice reprezintă trimiteri la titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile fiscale subordonate acestora vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel Diaconescu,
vicepreședinte

 Agenția Națională de Administrare Fiscală	Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e), lit.g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	311 Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal 759
--	---	--

Perioada de raportare	Luna	Anul
-----------------------	------	------

I. FELUL DECLARAȚIEI Declarație rectificativă

Temeiul legal pentru depunerea formularului 311 după anularea rezervei verificării ulterioare:

- art. 105 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare - art. 105 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare **II. DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE**

DENUMIRE / NUME, PRENUME														
COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ														
DOMICILIUL FISCAL														
JUDEȚ		SECTOR		LOCALITATE										
STRADA		NR.		BLOC		SC.								
ET.	AP.	COD POȘTAL		TELEFON										
FAX		E-MAIL												

III. DATE PRIVIND ANULAREA ÎNREGISTRĂRII ÎN SCOPURI DE TVA1. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA 2.1 Anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e) sau h) din Codul fiscal 2.2 Anularea înregistrării în scopuri de TVA, la cerere, conform art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare **IV. DATE PRIVIND OBLIGAȚIA DE PLATĂ**

A.Operațiuni efectuate după anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 316 alin. (11) lit. a) - e) sau h) din Codul fiscal	Baza impozabilă - lei-	TVA de plată - lei-
1. Livrări de bunuri și/sau prestări de servicii		
2. Achiziții de bunuri și/sau de servicii pentru care sunt persoană obligată la plata taxei, în condițiile legii		
Subtotal		
B. Livrări de bunuri și/sau prestări de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art.316 alin. (11) lit. a) - e), g) sau h) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoana impozabilă nu are cod valabil de TVA		
Total (A+B)		

Numele persoanei care face declarația		
Funcția		
Semnătura		

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Se completează de personalul organului fiscal											
Organ fiscal											
Număr înregistrare				Data înregistrare			/			/	
Numele persoanei care a verificat											

Cod: 14.13.01.02/c.a.

ANEXA Nr. 2

INSTRUCȚIUNI

de completare a formularului (311) „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”

„Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”, denumită în continuare *declarație*, se depune după cum urmează:

— potrivit art. 324 alin. (10) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*, de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal și care efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri/prestări de servicii și/sau achiziții de bunuri și/sau de servicii pentru care sunt obligate la plata taxei, pentru care există obligația plății taxei colectate în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal;

— potrivit art. 324 alin. (10) lit. a) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 104 alin. (2) din titlul VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările ulterioare, denumite în continuare *Norme metodologice*, de către persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal și al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat, din oficiu, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, în situația în care acestea efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri prin organele de executare silită;

— potrivit art. 324 alin. (10) lit. b) din Codul fiscal, de către persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare și al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA;

— potrivit art. 324 alin. (11) din Codul fiscal, de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, la cerere, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, care au aplicat sistemul TVA la încasare și care au efectuat livrări de bunuri/prestări de servicii înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, a intervenit în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA.

Se declară:

— taxa colectată de către persoanele a căror înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat, din oficiu, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal pentru livrări de bunuri/prestări de servicii și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care aceste persoane sunt obligate la plata TVA, efectuate în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA;

— taxa colectată de către persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal și al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat, din oficiu, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, care efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri prin organele de executare silită;

— taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, intervine în perioada în care persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare nu au un cod valabil de TVA;

— taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea, la cerere, a înregistrării în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, intervine în perioada în care persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare nu au un cod valabil de TVA.

Declarația se depune:

— până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrările de bunuri/prestările de servicii și/sau pentru achizițiile de bunuri și/sau de servicii pentru care persoanele impozabile sunt obligate la plata TVA, efectuate de persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, în situația în care exigibilitatea taxei pentru aceste operațiuni intervine în perioada în care persoanele impozabile nu au cod valabil de TVA;

— până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrările de bunuri efectuate

prin organele de executare silită, de către persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, livrări efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal;

— până la 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e), g) sau h) din Codul fiscal, în situația în care exigibilitatea taxei pentru aceste operațiuni intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoanele impozabile nu au cod valabil de TVA.

Declarația se depune la organul fiscal în a cărui evidență persoana impozabilă este înregistrată ca plătitor de impozite și taxe, astfel:

- direct sau prin împuternicit, la registratură; sau
- la poștă, prin scrisoare recomandată.

Declarația se completează de către contribuabil sau de către împuternicit înscriind cu majuscule, citeț și corect, toate datele prevăzute de formular.

Perioada de raportare — se completează cu anul și luna în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii și/sau achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

I. Felul declarației

Declarația depusă inițial se rectifică prin depunerea unei noi declarații, pe același format, bifând căsuța corespunzătoare de pe formular.

În situația în care persoana impozabilă depune declarația după anularea rezervei verificării ulterioare, în condițiile art. 105 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se bifează, în căsuța corespunzătoare, temeiul legal pentru depunerea declarației.

II. Date de identificare a persoanei impozabile

1. **Denumire/Nume, prenume** — se înscrie, după caz, denumirea persoanei juridice, asociației sau a entității fără personalitate juridică ori numele și prenumele persoanei fizice, după caz, obligată la plata taxei conform art. 324 alin. (10) sau (11) din Codul fiscal.

2. **Cod de identificare fiscală** — se completează astfel:

— contribuabilii persoane juridice, asocierile și alte entități fără personalitate juridică, cu excepția comercianților, înscriu codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

— comercianții, persoane fizice și juridice, precum și alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului înscriu codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale;

— contribuabilii persoane fizice, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția comercianților, înscriu codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;

— persoanele fizice, altele decât cele de mai sus, înscriu codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

— persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal înscriu numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Înscrierea cifrelor în casetă se face cu aliniere la dreapta.

3. **Domiciliul fiscal** — se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal al persoanei impozabile, obligată la plata taxei conform art. 324 alin. (10) sau (11) din Codul fiscal.

III. Date privind anularea înregistrării în scopuri de TVA

1. **Data anulării înregistrării în scopuri de TVA** — se înscrie data de la care a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA.

2. Se bifează căsuța corespunzătoare situației în care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată, din oficiu, de organul fiscal, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, sau la cererea contribuabilului, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, după caz.

IV. Date privind obligația de plată

A. **Operațiuni efectuate după anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal** — se completează de către persoanele impozabile care au bifat căsuța corespunzătoare anulării înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, respectiv secțiunea III, pct. 2.1.

1. Livrări de bunuri și/sau prestări de servicii

Coloana „Baza impozabilă” — se completează cu baza de impozitare, exclusiv taxa, aferentă tuturor livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal.

Coloana „TVA de plată” — se completează suma totală a taxei colectate care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal.

2. **Achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, în condițiile legii**

Coloana „Baza impozabilă” — se completează cu baza de impozitare, exclusiv taxa, aferentă tuturor achizițiilor de bunuri și/sau de servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, în condițiile legii, efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal și a căror exigibilitate intervine în perioada în care persoanele impozabile nu au cod valid de TVA.

Coloana „TVA de plată” — se completează suma totală a taxei colectate care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal, pentru achiziții de bunuri și/sau de servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, în condițiile legii, efectuate după anularea înregistrării în scopuri de TVA, din oficiu, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal și a căror exigibilitate intervine în perioada în care persoanele impozabile nu au cod valid de TVA.

B. **Livrări de bunuri și/sau prestări de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA în condițiile art. 316 alin. (11) lit. a)—e), g) sau h) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoana impozabilă nu are cod valabil de TVA** — se completează de către persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare și cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e), g) sau h) din Codul fiscal, după caz, pentru livrări de bunuri și/sau prestări de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoana impozabilă nu are cod valabil de TVA.

Coloana „Baza impozabilă” — se completează cu baza de impozitare, exclusiv taxa, aferentă tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA, a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoana impozabilă nu are cod valabil de TVA.

Coloana „TVA de plată” — se completează suma totală a taxei colectate care trebuie plătită pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate înaintea anulării înregistrării în scopuri de TVA, a căror exigibilitate intervine, potrivit sistemului TVA la încasare, în perioada în care persoana impozabilă nu are cod valabil de TVA.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de arhivare ale formularului (311) „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”

1. Denumirea formularului: „Declarație privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)—e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal”

2. Cod: 14.13.01.02/c.a.

3. Format: A4/t1

4. Caracteristicile de tipărire:

— pe o singură față;

— se poate utiliza echipament informatic pentru editare.

5. Se utilizează la declararea sumei reprezentând:

— taxa colectată de către persoanele a căror înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulată, din oficiu, potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*, care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care aceste persoane sunt obligate la plata TVA, efectuate în perioada în care persoanele impozabile nu au un cod valabil de TVA;

— taxa colectată de către persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (6) și (8) din Codul fiscal și al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat, din oficiu, potrivit prevederilor art. 316

alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, care efectuează, după anularea înregistrării în scopuri de TVA, livrări de bunuri prin organele de executare silită;

— taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)—e) sau h) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, intervine în perioada în care persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare nu au un cod valabil de TVA;

— taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea, la cerere, a înregistrării în scopuri de TVA, conform prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, dar a căror exigibilitate de taxă, potrivit sistemului TVA la încasare prevăzut de art. 282 alin. (3)—(8) din Codul fiscal, intervine în perioada în care persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare nu au un cod valabil de TVA.

6. Se întocmește în două exemplare.

7. Circulă:

— originalul la organul fiscal;

— copia la contribuabil.

8. Se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

